

GENESYS

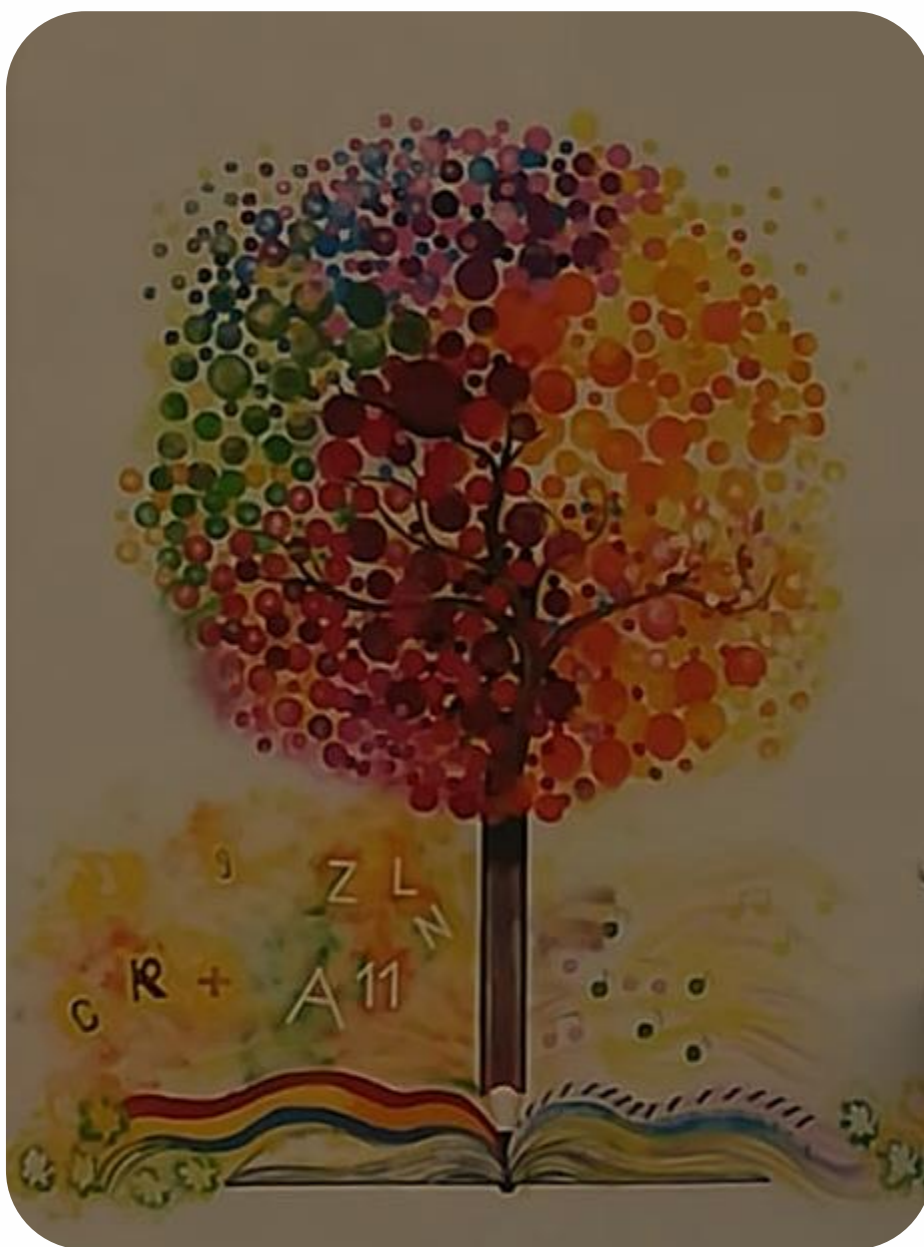
11

Anul XXII Nr.3

IANUARIE 2022

ISSN:1844-3435

Revista „Genesys 11”
Școala Gimnazială „Iorgu Iordan”

Mun. Tecuci, Jud. Galați

Adresa: str. 1 Decembrie 1918, nr. 125

Tel./Fax: 0236.815.796

e-mail: scolaiorguiordan@yahoo.com

web site <http://scolaiorguiordan.ro>

ISSN:1844-3435

CUPRINS

Cuvânt către cititori	4
Toamna	5
Instrumente didactice folosite în mediul online	7
Îndemn pentru Sărbătoarea Nașterii Domnului Iisus Hristos	10
La multi ani, România!	11
Împreună cu El	13
Legătura mea cu Dumnezeu	14
Ajutorul meu de nădejde	14
Când și cum S-a născut Hristos în viața mea?	15
Concursurile școlare – dezvoltă sau inhibă personalitatea elevului?	16
Eminescu - o Cale Lactee de pulbere poetică.....	20
Mulțumesc, Domnule Eminescu!	22
Iubirea mea cea frântă	23
Vine iarna!	24
Povestea Omului de Zăpadă	25
18 Ianuarie – Ziua Internațională a Oamenilor de Zăpada	26
Iarna	27
Apolodor	28
Modalități și mijloace de includere a problemelor de mediu în cadrul diferitelor arii curriculare	29
Maia și cerbul	33
Ariciul	34
Folosirea aplicației STOP MOTION în realizarea Proiectului „Cum cresc plantele?”	35
Vârsta școlară mică. Procese și reprezentări senzoriale la vârsta școlară mică	38

CUVÂNT CĂTRE CITITORI

Dragi cititori, apariția acestei reviste școlare este un prilej de bucurie atât pentru cadrele didactice, cât și pentru copiii dornici de a-și așterne gândurile, idelile, emoțiile și visurile. Potrivit inițiatorilor revistei, aceasta se dorește a fi o punte de comunicare prin care elevii și îndrumătorii lor să își exprime recunoștința față de toți cei care contribuie la existența școlii, obiectivele fiind de ordin didactic, urmărind insuflarea dragostei pentru scris în rândul elevilor.

Revista conține materiale redactate de elevi și profesori și mai ales imagini ce evidențiază munca și rezultatele elevilor, fiind adresată în egală măsură atât celor mici, cât și profesorilor, părinților, bunicilor și tuturor celor care doresc să afle mai multe despre școala „Iorgu Iordan”.

Noi, dascălii, dorim să deschidem aripi, să asistăm zborurile care încep timid și devin din ce în ce mai îndrăznețe.

Să o răsfoiți cu dragoste și multă îngăduință!

Vă dorim lectură plăcută!

Prof. Păduraru Fănica

Toamna

de Petru A. Cristea

Toamna , nu de mult timp a sosit,
Multe fructe-a oferit,
Animalele se pregătesc,
Cu proviziile ce le găsec.

Fermierii au recolte mari,
Pentru că sunt gospodari.
Cu toții muncesc cu spor,
Ca să aibă un bun viitor.

Păsările se pregătesc,
Spre țările calde pornesc.
Și se-ntorc la primăvară
Când va fi iar cald afară.

Copacii frunzele își risipesc
Și ploile prevestesc,
Zile reci și mohorâte
Cu străzile pustiite .

CRISTEA PETRU
Clasa a IV-a A

Profesor îndrumător:
Prof. înv. primar SONU MIRELA-AURELIA
De la Școala Gimnazială Iorgu Iordan, Tecuci

Ștefan Petică

Biblioteca Municipală „Ștefan Petică” Tecuci

DIPLOMĂ

Se acordă **MENTIUNE**

elevului/iei..... **CRISTEA PETRU**

de la **ȘCOALA GIMN. „IORGU IORDAN” TECUCI**

cls. a IV-a

pentru **creația literară în versuri** cu care a participat la
cea de-a VIII-a ediție a **Concursului de creație literară**

„Când visarele tăcură...

/Poezia lui răsună...”

Manager,
Jr. Daniela Grigoraș

Tecuci, octombrie 2021

Scanned with CamScanner

Instrumente didactice folosite în mediul online

Prof. Irimia Mioara

Condițiile în care ne-am desfășurat activitatea didactică în ultimii doi ani ne-au pus la grea încercare creativitatea și pregătirea didactică, abilitățile de comunicare și abilitățile digitale în mod preponderent.

Am descoperit astfel „*G Suite For Education*”, o suită de instrumente de bună calitate pentru procesul educațional care mi-au oferit opțiuni pentru predare – învățare - evaluare. Platforma a fost concepută pentru a da posibilitatea actorilor educaționali (profesori și elevi) să inoveze împreună. Am putut crea diverse situații de învățare, iar elevii au analizat, au gândit critic, au oferit soluții și chiar au lucrat în grup, au cooperat. *G Suite For Education* m-a ajutat să cresc oportunitățile de comunicare, colaborare, creativitate și gândire critică, susținând obiectivele de învățare pe care le-am avut pentru elevi.

Avantajele *G Suite For Education*:

- Sunt instrumente intuitive, ușor de folosit la clasă;
- Deschid calea spre noi metode de învățare;
- Oferă economie de timp și energie;
- Oferă o bună colaborare profesor – elev și comunicare în timp real;
- Elevii lucrează împreună și folosesc simultan documentele care se salvează în mod automat;
- Feedback documentat pentru elevi prin comentarii inserate în Google Docs, Slides sau Sheets;

•Modificările aduse documentelor păstrează un jurnal al tuturor acțiunilor pentru a vedea contribuțiile elevilor la munca de grup. Din suita Google am folosit Google Classroom și Google Meet . Google Classroom a reprezentat o predare cu instrumente digitale moderne și o organizare eficientă pentru mine, lecții interactive și interesante pentru elevi, care i-a ajutat să fie mai implicați în propria învățare și să dezvolte abilități digitale utile în viitor. Elevii au fost atrași de lucrul colaborativ, de faptul că aplicațiile le erau salvate automat, de faptul că nu mai aveau nevoie de stickuri pentru a-și continua acasă aplicațiile neterminate la școală, le-a plăcut evaluarea realizată cu ajutorul formularelor Google. Google Classroom a reprezentat un instrument de colaborare cu elevii și părinții și mi-a facilitat organizarea și eficientizarea activităților didactice. Cu numai câteva clickuri am creat o clasă, am adăugat elevii, am creat teme sau anunțuri. Am observat cine a terminat tema și cine mai avea de lucru și elevii au fost încântați de feedbackul primit. Am oferit feedback elevilor și am văzut/primit întrebările sau comentariile despre teme.

Avantajele Google Classroom au fost următoarele:

- Configurarea – Am putut crea ușor o clasă, am invitat elevi și profesori, am distribuit informații, anunțuri și întrebări în fluxul de clasă;
- Reducerea timpului și economisirea hârtiei;
- Fluxul de lucru informatizat mi-a permis să gestionez munca elevilor rapid, toate într-un singur loc;
- Organizarea bună – elevii au putut vedea sarcini pe pagina de lucru, în contul clasei, sau pe calendarul clasei;
- Toate materialele de curs au fost stocate în foldere Google Drive.

Efectele utilizării aplicațiilor Google în educație sunt:

- Practicarea pedagogiei diferențiate în folosul elevului;
- Învățarea prin cooperare prin participarea activă a elevilor la lecție;
- Implicarea în realizarea sarcinilor de învățare propuse;
- Împărtășirea experiențelor;
- Realizarea transferului de cunoștințe;
- Confruntarea ideilor;
- Dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățare și noile tehnologii;
- Realizarea unor interacțiuni sociale multiple;
- Dezvoltarea competențelor de comunicare, cognitive și sociale etc.

G Suite For Education va rămâne cu siguranță o suită de instrumente de care mă voi folosi și în viitor, datorită avantajelor multiple pe care le oferă și plusvalorii pe care o aduce procesului instructiv-educativ, muncii mele în esență.

Îndemn pentru Sărbătoarea Nașterii Domnului Iisus Hristos

În perioada care ne pregătim sufletește pentru Sărbătoarea Nașterii Domnului, vom pune un accent deosebit pe ideea de lumină, de curățenie, de înfrumusețare, nu doar a casei fiecăruia, necesară de altfel, ci și a „spațiului” nostru lăuntric: sufletul. Orice om trebuie să știe că în acest interval premergător Crăciunului, va trebui să se gândească și la semenii lui, nu numai la cei apropiați, ci și la cei pe care nu-i cunoaște, care au nevoie de o îmbrățișare, un zâmbet, un ajutor spiritual și material, după capacitățile și posibilitățile fiecăruia. Concret, trebuie să se raporteze la modelul Samarineanului milostiv, care se reflectă la sensul și menirea creștină că iubirea se traduce prin fapte („Dăruind vei dobândi!”).

Colindele îngeresti, cu mesajul lor, deschid inimile tuturor celor apropiați și ale celor care încă nu au cunoscut deplin smerenia Pruncului. El și-a găsit loc în sălașul de bărne, lut și paie ale necuvântătoarelor la marginea Betleemului, dar îi bucură și pe toți cei simpli, neputincioși, strâmtorați, răniți, împovărați, orfani, aflați în depărtări, dar și pe cei care își îndreaptă fața către Părintele luminilor. Și pe cei îndoielnici îi așteaptă tăcut, cu toate nedumeririle lor, oferindu-le speranță și lumina zilei oriunde se vor afla.

Nu numai colindele din familiile prospere ne aduc mulțumiri sufletești, ci și deschiderea noastră în scopul sprijinirii celor care au nevoie, fie copii sau bătrâni. Orice acțiune în spiritul pedagogiei creștine se va desfășura cu gând curat, cu sentimentul nevinovăției Pruncului Sfânt, știind că „până nu veți fi precum pruncii, nu vom putea intra în Împărăția lui Dumnezeu” (Matei 18, 3).

Prof. Stamate Adrian

LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!

În fiecare an, sărbătorim cu mult entuziasm ziua de 1 Decembrie – Ziua Națională a României.

Anul acesta, la nivelul școlii noastre, s-a desfășurat proiectul educațional „La mulți ani, România!”, proiect ce a vizat dezvoltarea la elevi a atașamentului față de valorile poporului român, școala reprezentând mediul optim pentru formarea spiritului civic și patriotic al acestora.

Prin activitățile desfășurate în cadrul proiectului, cadrele didactice implicate și-au propus să promoveze valorile culturale, să valorifice potențialul intelectual și creativ al elevilor și să dezvolte sensibilitatea acestora față de valorile morale. S-a subliniat importanța anului 1918 - an ce reprezintă în istoria poporului roman anul triumfului idealului național, anul încununării victorioase a lungului șir de lupte și sacrificii umane și materiale pentru făurirea statului național unitar, precum și semnificația datei de 1 Decembrie.

Ziua de 1 Decembrie va rămâne peste veac în calendarul neamului amintind generațiilor de mâine săvârșirea unirii tuturor românilor din toate ținuturile Basarabiei, Bucovinei, Ardealului alături de mama lor, România, de care au fost despărțite pe urma vitregiei soartei ce s-a abătut asupra acestui neam de același sânge și cu aceeași limbă.

„În această zi – scria Nicolae Iorga – a sosit un ceas pe care-l așteptam de veacuri, pentru care am trăit întreaga noastră viață națională, pentru care am muncit și am scris, am luptat și am gândit. A sosit ceasul în care cerem și noi lumii dreptul de a trăi pentru noi, dreptul de a nu da nimănui, ca robi, rodul ostenețelor noastre.”

Pe tot parcursul proiectului s-a putut observa o mare implicare a elevilor în realizarea diferitelor sarcini (confeccionarea de stegulețe, decorarea obiectelor cu motive tradiționale, recitarea de poezii cu conținut patriotic) dar și dorința acestora de a cunoaște elemente de istorie, geografie, religie care definesc portretul spiritual al poporului român de la începuturile sale și până astăzi.

Prof. înv. primar: Gruia Carmen

„ Dumnezeu este iubire și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne întru el. ”

(I Ioan 4, 16)

Împreună cu El

Dumnezeu este prietenul meu, de când m-am întrupat aici, pe pământ. El a fost, este și va fi alături de mine și de tot ceea ce întreprind, până la finalul vieții. Tot El mi-a arătat că toate lucrurile care mi se întâmplă sunt cu un scop. Am observat de fiecare dată cum El m-a ajutat să trec peste unele situații și cum a transformat răul în bine. De fiecare dată când observ că Iisus Hristos mă ajută, Îi mulțumesc și încep să am mai multă încredere, că mereu El este lângă mine.

Iisus Hristos s-a născut în viața mea de când am început să am mai multă încredere în El. Drept mulțumire mă rog în fiecare seară, iar de sărbători obișnuiesc să merg la biserică și să mă implic în activități de voluntariat. Aceste practici m-au învățat să trăiesc în recunoștință și să manifest iubire față de semenii mei. De fapt, asta reprezintă Dumnezeu pentru mine, IUBIRE!

Bogiu Irina
Clasa a VII-a C

Legătura mea cu Dumnezeu

Legătura mea cu Dumnezeu este specială. Mergând la biserică, rugându-mă și făcând fapte bune îl fac pe Dumnezeu fericit și în același timp mă simt liniștită sufletește. Prin rugăciune păstrez o strânsă conexiune spirituală cu Dumnezeu, rugându-mă atât dimineața cât și seara, prin rugăciuni specifice vârstei mele. Cu ajutorul bunului Dumnezeu, obțin rezultate bune la învățătură și sunt capabilă să urmez calea cea arătată de Dumnezeu. El a făcut cel mai mare sacrificiu care s-ar fi putut face: L-a trimis pe Fiul Său, Iisus, să moară pentru noi.

Dumnezeu este Tatăl nostru!

Diaconu Giulia-clasa a VII-a C

Ajutorul meu de nădejde

De când m-am născut Domnul Iisus Hristos mi-a fost mereu alături, Acesta îndrumându-mă și arătându-mi calea cea bună. Prin taina botezului, Domnul mi-a iertat păcatul strămoșesc și am devenit un adevărat creștin. După ce am crescut și am învățat să vorbesc, am realizat că putem comunica și prin rugăciune, devenindu-mi un adevărat Prieten. Relația dintre noi s-a consolidat atunci când am început să fac vizite săptămânale la biserică pentru a mă spovedi și a mă împărtăși, fiind îndrumată de către duhovnicul și de profesorul de religie. În jurul sărbătorilor Pascale și a celor de iarnă, încerc pe cât este posibil să realizez cât mai multe fapte bune, iar Domnul Iisus mă răsplătește mereu ascultându-mi rugăciunile și ajutându-mă la nevoie.

În opinia mea, cel mai important din viața omului este Dumnezeu, de aceea trebuie să devenim din ce în ce mai buni pentru a ajunge să fim alături de El în viața de apoi, în Paradis. Relația mea cu Domnul este ca una dintre prieteni, Acesta mă ascultă de fiecare dată când sunt supărată sau în nevoie și îmi dovedește că îmi este alături prin puterea pe care mi-o dă, iar eu îi mulțumesc în fiecare seară înainte de fiecare rugăciune, dar și arătându-I prin faptele pe care le fac zilnic, când încerc să îi ajut pe cei care sunt în nevoie.

**Butuman Denisa
Clasa a VII-a C**

Când și cum S-a născut Hristos în viața mea?

Dumnezeu este prietenul meu de când m-am născut. Are grijă de mine și de toată familia.

Îl iubesc, e tatăl meu și el mă iubește. Recunosc, nu prea merg la biserică, ca să îi mulțumesc că este alături de mine la bine, dar și la greu. Dar încerc să mă rog dimineața și seara ca să-i pot mulțumi.

Dumnezeu are mereu grijă de noi, chiar dacă noi nu-L vedem și deseori îi greșim, El ne iartă și ne ajută mereu. Un om poate să te îmbărbăteze, să fie alături de tine, dar nu poate să-ți și rezolve problema sau să te vindece, însă Dumnezeu poate totul. E ca și cum vorbești cu un prieten sau cu un tată, căci prieten și Tată îți și este.

Chiar atunci când prietenii m-au părăsit, El a rămas alături de mine. Când am trecut prin încercări și credeam că mă prăbușesc, El îmi dădea din nou putere. Nu aș mai trăi fără El nici măcar un moment din viața mea.

O relație personală cu Dumnezeu începe în momentul în care conștientizăm nevoia noastră de El, recunoaștem că suntem păcătoși și, prin credință, Îl primim pe Iisus Hristos ca Mântuitor în sufletul nostru.

Petrece timpul cu Dumnezeu și viața ta se va schimba!

Nită Miriam
Clasa a VII-a C

Concursurile școlare – dezvoltă sau inhibă personalitatea elevului?

Prof. înv. Primar Sonu Mirela- Aurelia

Concursurile școlare fac parte din seria de activități extracurriculare la care elevii pot lua parte opțional sau după recomandarea cadrului didactic. A participa la un concurs înseamnă a învăța să accepți că te poți încadra într-una din cele două categorii: cei care pierd și cei care câștigă. Pentru un copil, această lecție poate fi mai ușoară sau mai grea, în funcție de felul în care trăiește această experiență.

Ceea ce oferă cu adevărat aceste concursuri nu numai câștigătorilor, ci tuturor participanților, este o sursă inepuizabilă de motivație care le oferă copiilor dorința de aprofundare și perfecționare într-un domeniu anume.

Avantajele participării la concursuri

• ***Valorificarea interesului pentru un anumit domeniu.***

Pregătindu-se pentru un concurs, copilul are ocazia să afle o mulțime de lucruri noi, pe care poate nu le-ar fi aflat dacă nu ar fi participat la competiție. De asemenea, pregătirea pentru olimpiade sau concursuri îl poate orienta pe copil către o viitoare carieră.

• ***Învățarea unor lucruri sau abilități noi.*** În afară de informațiile noi despre domeniul pentru care se pregătește, copilul învață să își organizeze timpul, să facă față unei competiții și învață valoarea efortului și disciplinei. Pregătindu-se pentru un concurs, un copil are ocazia să învețe ce înseamnă perseverența, răbdarea și responsabilitatea.

• ***Testarea cunostințelor asimilate.*** Concursurile școlare sunt o modalitate de a verifica nivelul de pregătire la care se află copilul.

• ***Invață să facă față eșecului.*** Un rezultat slab la un concurs sau ratarea unui loc pe podium pot fi ocazii de a învăța să facă față eșecului. Deși pare paradoxal, un eșec poate fi o lecție mai importantă pentru un copil decât un succes. A gestiona stările emoționale care apar în astfel de momente, a nu renunța și a identifica factorii care au dus la un rezultat slab sunt abilități care îl vor ajuta pe copil atunci când se va confrunța cu alte situații dificile.

• ***Creșterea stimei de sine.*** Atunci când participarea la o competiție se încheie cu un rezultat bun, copilul învață să aibă încredere în sine și descoperă că și-a depășit limitele. Toate acestea contribuie la creșterea stimei de sine.

Dezavantajele participării la concursuri

Competițiile sunt o sursă de stres. Atunci când copilul își dorește foarte mult un premiu sau consideră că rezultatele obținute sunt extrem de importante, stresul este inevitabil. Pentru a contracara acest efect al participării la concursuri, este bine să îl învățăm pe copil să privească un concurs ca pe o situație în care va avea ocazia să își testeze limitele, să învețe lucruri noi și să își îmbunătățească anumite abilități. Un premiu obținut la un concurs școlar nu trebuie să devină un scop în sine.

Starea de epuizare fizică și psihică. Atunci când copiii nu stăpânesc foarte bine abilitatea de organizare a timpului pentru a se pregăti pentru competiție, este foarte posibil să apară oboseala, care, în timp poate duce la scăderea imunității organismului. Pentru a evita acest lucru, copilul trebuie îndrumat să își gestioneze eficient timpul.

Copilul dispune de mai puțin timp liber. Intervalul de timp acordat relaxării va fi mai redus datorită nevoii de a se pregăti pentru concurs.

Relațiile sociale pot avea de suferit. Copiii care se pregătesc pentru olimpiade sau concursuri școlare alocă mai puțin timp ieșirilor în oraș, preferând să petreacă timpul învățării sau exersării. Păstrarea legăturii cu prietenii apropiați îl ajută pe copil să își păstreze echilibrul emoțional și să facă față mai bine stresului.

O perspectivă bună a ceea ce reprezintă concursurile școlare este susținută de psihopedagogul Măndiță Viorina, care susține că: „Sistemul de învățământ impune astfel de competiții, prin urmare învățătorii au nevoie de elevi care să participe. Din ce am observat îi motivează, îi ambiționează ca data viitoare să fie mai buni, îi ajută să-și cunoască nivelul și chiar să tragă un semnal de alarmă. Însă, rolul învățătorului este foarte important în pregătirea copilului înaintea examenului și în transmiterea unor mesaje importante în ceea ce privește competiția.

Un rol important îl au și părinții, mai ales când vorbim de reacția lor în ceea ce privesc rezultatele copiilor lor. Dacă părintele prezintă un comportament negativ, îl critică, îl ceartă pentru faptul că nu a obținut mai mult, atunci și elevul va dezvolta o anxietate față de acel concurs.

Chiar dacă apare senzația de eșec, elevul trebuie să învețe că, uneori, există posibilitatea de a pierde. Nu este obligatoriu să câștigi mereu. Elevii trebuie să-și dezvolte mecanisme de a face față frustrărilor. Prin experimentarea eșecului, se pot maturiza emoțional. Examenele oferă un bun context de testare a limitelor.” – declară psihopedagogul.

Cu toate acestea sunt păreri ce susțin că aceste concursuri școlare, la vârste mici, creează elevilor complexe de inferioritate, frici și stimă de sine scăzută. Acest efect apare în momentul în care părinții își înscriu copiii la concursuri școlare și extrașcolare, gratuite sau plătite, începând chiar din grădiniță crezând că prin asta le dezvoltă spiritul competitiv, însă este un exemplu total eronat.

Psihologii români întăresc această idee printr-o serie de declarații. Psihologul Mihai Copăceanu explică: „La vârsta aceasta, copilul merge la concursuri doar pentru a-și mulțumi părinții, ca părinții să fie mândri de ei. Și când vine vorba de competițiile individuale în școală apar angoase și anxietăți. [...] De obicei, părinții își cântăresc valoarea în funcție de succesul copilului la școală sau la concursuri. Vor să se valideze. Nu este copilul cel care primește laurii.”

Ideea este susținută și de psihologul Mirela Horumbă, care spune că: „Toate țările se supun acelorași pârgii consumatoriste. Noi am ajuns să punem profitul înaintea oamenilor, creăm tot felul de instrumente împachetate frumos și spunem că este în bunăstarea copilului. Competiția este sănătoasă când este o sursă de potențare, când nu este autoblocantă, dacă este în manieră individualizată pe abilitățile copilului. Competiția sănătoasă nu este între mine și tine, ci cu propria persoană, cea de astăzi și cea de ieri, dar noi îi sucim obligându-i să se compare între ei, apoi vin părinții cu ei la cabinet în încercarea de a-i face să depășească aceste situații.”

Psihologul Mihai Copăceanu, completează: „Calificativele de la școală nu atenuază din anxietatea notelor. Fie că îi dai 4, fie că îi dai insuficient, tot anxios este. Încep să plângă, să ascundă carnetul de note. Un băiețel a numărat F.B-uri și făcea comparație. Important este ca părintele să nu accentueze dacă un copil a luat un „insuficient”. Cel mai bine ar fi ca notele să nu fie publice, să se renunțe la carnetele de note, astfel încât să nu știe decât copilul, părintele și învățătorul calificativul. Copiii sunt răutăcioși la vârste mici, dacă știu că un coleg a luat calificative precum insuficient, pot oricând să îl eticheteze ca fiind prostul clasei”.

Majoritatea elevilor se confruntă cu sentimente precum: frustrarea și irascibilitatea atunci când nu obțin rezultatul dorit, ceea ce îl face să nu mai înțeleagă că asta nu îl definește ca persoană. Copiii nu sunt nevoiți să fie supuși unor concursuri pentru a învăța mai bine. Numeroase studii au arătat că cei mici învață mult mai eficient atunci când fac o echipă, într-un mediu total opus competițiilor. Iar în relația părinte-copil este nevoie ca adultul să fie un bun sprijin în ceea ce alege școlarul să facă.

Prin urmare, putem afirma că toate aceste concursuri, indiferent de domeniul lor sau premiul oferit, stimulează foarte mult imaginația și gândirea, oferă motivația atât de necesară în procesul de învățare și ajută la dezvoltarea talentelor, abilităților și cunoștințelor, urmărind formarea atât din punct de vedere profesional, cât și personal.

Eminescu - o Cale Lactee de pulbere poetică...

Prof. Ecaterina Jalbă

Iată! Suntem în ianuarie și sărbătorile specifice iernii s-au îndreptat cu pași repezi spre o zi unică, care nu întâmplător se află la mijlocul lunii ianuarie ca un punct de echilibru, când întreg neamul românesc este în sărbătoare. Acum ne amintim din nou de Eminescu, deși el este continuu prezent în conștiința noastră.

Este sărbătoarea unui neam pentru care Eminescu și opera sa înseamnă neîndoielnic veșnicie.

Și e firesc și drept să fie așa pentru că Eminescu este nesecatul izvor de frumuseți care ne însoțește în veacul al XXI-lea.

Ziua nașterii lui Eminescu este clipa de bucurie care transfigurează existența noastră. Cu fiecare an, în sufletul iernii ne apropiem mai adânc de Eminescu.

A răsărit într-o zi, pe plaiurile Ipoteștilor o lumină orbitoare ce a încălzit pământul de-o văpaie sacră... Atunci, granițele dintre știința umană și divinitate s-au destrămat, risipindu-se în neantul clipelor. De-a lungul strălucirii sale a cutreierat „codrii de aramă”, s-a cufundat în lacul „albastru”, a atins cu razele steaua a cărei lumină a călătorit „mii de ani” pentru a ne ajunge și s-a scaldat în aura iubirilor posibile și imposibile.

Trăind pentru a crea și creând pentru a trăi, Eminescu s-a jertfit iubirii de poezie, coborând printre versuri frânturi ale genialității și oferindu-ne gustul unic al ambroziei și al nectarului din cuvinte. S-a stins într-o clipă de obscuritate... De-abia acum avea să-și arate adevărata strălucire. Veghează și azi, din albia de argint a timpului, prelingându-și harul și căldura în constelațiile din bibliotecă: „*Eminescu este un fapt intim al sufletului nostru, în tot ce are el mai curat și mai nins. Nu trece zi și nu trece noapte ca, firesc cum respirăm, să nu-i rostim și numele lui, ca pe ceva sigur al tuturor și sigur al fiecăruia dintre noi*” (Nichita Stănescu).

Legenda omului începe să dispară. Rămâne însă legenda poetului, nepieritoare, care va dăinui cât timp va exista neamul din care s-a contopit. Istoria ne arată că popoarele pier în negura vremurilor, dar marile valori ale artei rămân. Vremea se scurge, totul se schimbă dar opera poetică a lui Eminescu ne apare mereu mai profundă, mai încărcată de semnificații.

A fost un romantic al veacului al XIX-lea, dar a cunoscut poezia tuturor veacurilor și a tuturor neamurilor. A reușit să fie nu numai fiul veacului său, dar să și deschidă drumuri spre cele viitoare, vizând ceea ce este etern, general uman. S-a contopit cu acest popor și cu acest pământ.

Noi, românii, l-am dat omenirii și eternității pe Eminescu.

Vor trece generații, până ce omul va pătrunde tot mai adânc în hăurile universului, însă Eminescu va rămâne mereu sus, pe cerul frumuseților nepieritoare.

Cu orice prilej ne-am întoarce gândul spre Eminescu - ca acum, la a o sută șazeci și una aniversare a poetului - stăruie în fiecare dintre noi, indiferent de vârstă și de ocupație, același sentiment de admirație și recunoștință.

Lucrul acesta se datorează, desigur, faptului că astăzi în cultura noastră, Eminescu se identifică cu limba însăși, cu sensibilitatea noastră educată de forme superioare ale artei, cu aspirațiile unui neam.

Forma perfectă a operei lui Eminescu, firească, simplă și biruitoare este rodul unei aplicate munci artistice și intelectuale. Tot ceea ce un temperament genial dobândise și perfecționase printr-o mare, adâncă și variată cultură, a fost turnat de munca scriitorului, de gustul său delicat, de măsura și puterea creației sale, în opere care au rămas și vor rămâne, desigur, valabile mai presus de orice prejudiciere a timpului.

Nu știu cum am fi gândit și cum am fi simțit fără Eminescu. Geniul întreg al unui popor a căpătat formă întreagă în el. Dar îl regăsim în ființa noastră atunci când reușim să ne desprindem de grijile efemere...

Prin Eminescu învățăm să gândim, să iubim și să trăim mai frumos.

Cu Eminescu realizăm sublima aventură a cunoașterii, ne înfățișăm ca neam în fața lumii.

Nu e suficient să spui că Eminescu este un geniu, el e o eternitate a genialității. Nu e doar Luceafar, ci o Cale Lactee de pulbere poetică!

El și-a lăsat sufletul să cutreiere pădurile, culcându-se „*ades lângă izvor... s-aud cum apa sună-ncetișor*”. Conștient sau nu, poetul s-a autodefinit în versurile poeziei “La steaua”. Oare nu era el „*steaua care-a răsărit*”? Oare „*calea lungă*” până la adevărul strălucirilor sale nu a fost parcursă în „*mii de ani*”, înfruntând cu greu ostilitatea și impasibilitatea de care a fost înconjurat? Atunci creația sa a fost „*lumina*” care, depășind cu greu obstacolele, ne-a ajuns, în cele din urmă, învățându-ne, printre altele, că suntem toți fiii aceleiași mame și că iubirea dintre noi e izvor de bucurie și de sărbătoare.

„*Ape vor seca în albie și peste locul îngropării sale va răsări pădure sau cetate, și câte-o stea va veșteji pe cer, în depărtări, până ca acest pământ să-și strângă toate sevele și să le ridice în țeava subțire a altui crin de tăria parfumurilor sale*” (G. Călinescu, Viața lui Eminescu)

Poezia lui Eminescu este un univers de fiecare dată nou care ne cheamă și ne uimește mereu cu frumuseți pe care le descoperim mereu mai tulburătoare, mereu contopite în izvorul neînceput, menit să adape sufletele dornice de a explora lumi inedite.

De aceea, suntem datori să păstrăm cu sfințenie moștenirea pe care ne-a lăsat-o și s-o transmitem cu cinste generațiilor care vin. Altfel, Eminescu să ne judece!

Mulțumesc, Domnule Eminescu!

Să-ți mulțumesc..... eu nu am cuvinte
Pentru comoara ce-ai lăsat,
S-o păstram cum se cuvine
În suflet.....așa ne este dat!

Aici e Eminescu, e „Luceafărul” cel sfânt,
E „Sara pe deal” în suflet și în gând.
Îți multumesc, Mărite autor,
Că m-ai învățat ce este dragostea de popor!

Diaconu Andrei Darius
Clasa a V-a B

Iubirea mea cea frântă

Sub lumina blândeii nopți,
Cerul ne îmbracă.
Un peisaj luat din cărți:
Doar noi doi pe-o barcă.

Și uitându-mă la cer
Privirea-mi coboară,
Îți văd ochii tăi sfioși
Pentrua mia oară.

Și-ți ascult glasul duios
Cum plin de dor îmi cântă.
Cu tine-un vis frumos trăiesc,
Un vis ce mă încântă.

Ochii-mi te privesc cum pleci
Lăsându-i iar să plângă,
Și-n amintirea mea rămâi
Iubirea mea cea frântă.

Tăbăcaru Ana-Elena
Clasa a VII-a B

Vine iarna!

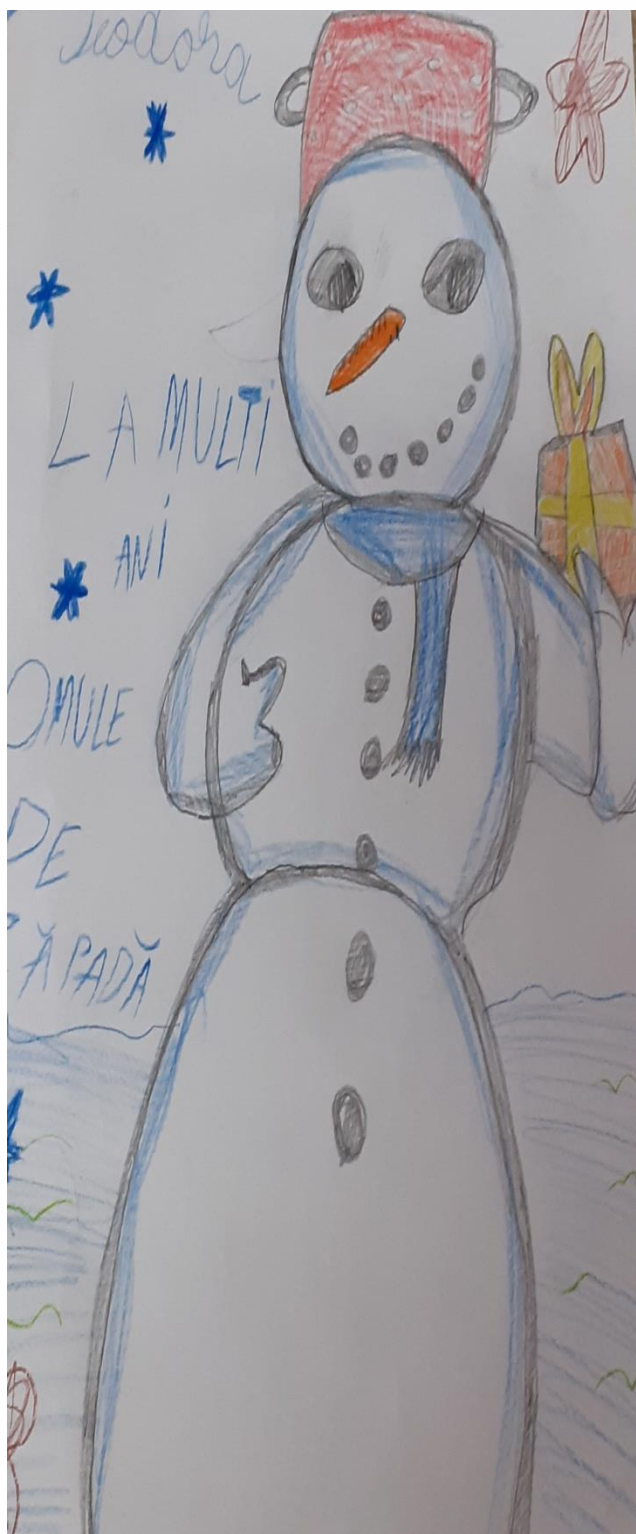
M-am trezit de dimineată
Și când am privit afară
Era frig și era ceață
Iarna începea s-apară.

Mai apoi, încet, încet,
A-nceput ușor să ningă,
Fulgi pufoși cădeau din cer,
Pe pământ și prin grădină.

Am ieșit atunci afară
Și cu tata m-am jucat,
Prin zăpada afânată
Cu bulgări am aruncat.

Noapte s-a lăsat de-ndată.
Noi în casă am intrat,
Lângă soba cea fierbinte
Un ceai cald am savurat!

Pătrașcu Bianca
Clasa a V-a B

Povestea Omului de Zăpadă

de Hans Christian Andersen

Într-o iarnă friguroasă, cu mult omăt, un copil se juca singur în curtea din spatele casei. Nu avea prea multe jucării, dar avea multă zăpadă, așa că nu se plângea. A început să facă bulgări: unu, doi, trei, mai mari, mai mici, apoi i-a așezat unul peste altul, ca la un turn. S-a gândit apoi să decoreze turnul, dar tot ce a găsit prin curte au fost câțiva cărbuni, un morcov înghețat rămas rătăcit prin grădină din toamnă, o căciulă veche și un ciot de mătură de prin magazie. Pe înserat, copilul a intrat în casă, lăsând turnul de zăpadă singur, în grădina înghețată.

Zâna Iarna, care colinda lumea în sania ei trasă de cerbi albi, a zărit turnulețul care semăna foarte bine cu un om și în glumă s-a gândit să-i dea viață pentru o noapte. Și așa a apărut primul om de zăpadă din lume.

Când s-a așternut liniștea, din pădurea din apropiere au început să sosească musafiri de noapte. Două căprioare înfometate s-au apucat să scormonească prin zăpadă în căutare de frunze de varză sau știuleți de porumb uitați prin grădină de gospodari. Iarna hrana este greu de găsit.

Omul de zăpadă le-a văzut și s-a gândit să le ofere nasul său portocaliu.

– Eu nu am nevoie de el. dar pentru voi poate fi o cină gustoasă! Căprioarele au primit bucuroase darul omului de zăpadă.

Mai târziu, câteva păsărele s-au așezat pe capul omului de nea. Ar fi avut nevoie de câteva firicele de lână ca să-și căptușească cuiburile reci.

– Cu mare drag! le-a răspuns el și s-a grăbit să împartă toată lâna din căciula cea veche cu păsările cerului.

Cât a fost noaptea de lungă, omul de nea a făcut cadouri celor din jurul lui: firele de paie le-a dat unor iepurași, iar cărbunii unor pitici ai pădurii.

Spre dimineață, Zâna Iarnă l-a văzut stând cu totul despuiat. A înțeles ce s-a întâmplat și atunci, pentru bunătatea lui s-a gândit să-i ofere și ea un dar special: dragostea tuturor copiilor.

De atunci, Omul de Zăpadă este un simbol nelipsit al iernii. Cum dă prima zăpadă, toți copiii se grăbesc să ridice oameni de zăpadă peste tot: pe străzi, în grădini sau în curțile caselor.

18 IANUARIE – ZIUA INTERNAȚIONALĂ A OAMENILOR DE ZĂPADĂ

Ziua de 18 Ianuarie este dedicată Oamenilor de Zăpadă de pretutindeni. Aceasta data nu a fost aleasă întâmplător – cifra „1” arată ca un baston sau ca o mătură, iar cifra „8” reprezintă chiar forma omului de zăpadă.

Cu prilejul acestei zile a fost lansat la nivelul școlii Proiectul „**Parada Oamenilor de Zăpadă**”. Clasele implicate în proiect au confecționat din materiale reciclabile Oameni de Zăpadă care au fost expuși pe holul școlii.

Elevii școlii noastre implicați în proiect au fost răsplățiți cu premii pentru originalitate, pentru creativitate, pentru eleganță, pentru ingeniozitate, pentru îmbinarea armonioasă a materialelor reciclabile sau pentru implicare.

Omul de Nea ne trimite pe fiecare cu gândul la puritatea zăpezii, la magia sărbătorilor de iarnă sau la bucuria copilăriei. Omul de zăpadă, personajul din povestea lui H. Ch. Andersen, ne învață lecția bunătății și a generozității, iar Zâna Iernii îl răsplătește cu un dar special: dragostea tuturor copiilor.

Proiectul „**Parada Oamenilor de Zăpadă**” ne îndeamnă la cooperare, la colaborare și spirit de echipă.

Coordonatorii acestui proiect (prof. Cărăuș Tanța și prof. Cojocariu Georgiana) felicită toți participanții și mulțumesc tuturor pentru implicare!

**Prof. Cărăuș Tanța
Prof Cojocariu Georgiana**

Iarna

Iarna sură a cernit
Stele albe pe pământ.
Afară-i un ger cumplit
Totul e acoperit.

Iarna a sosit grăbită
Și ne bucurăm că ninge.
Săniuța mult dorită
Pe toți copiii îi convinge.

Scârțâie sub pași zăpada,
Norii cern fulgi argintii!
Chiar dacă e-n pâclă strada,
Se-aud râsete zglobii.

Focul s-a-ntețit în vatră
Și aruncă-n jur scânteii,
Iar vifornița pe-afară
Își deapănă povestea ei.

Clasa a V-a B
Matei Sandu

Apolodor

La Polul Nord, la Polul Nord
Tupilat într-un fiord
Ședea ghemuit Apolodor
Ingândurat și plin de dor.

Ședea pe țărm Apolodor,
In minte auzind un cor
Ce-l îndruma neîncetat:
- „Apolodor, nu mai fi supărat !”.

Ce zi, ce oră, ce minut era
Lui Apolodor nu-i mai păsa.
Posomorât și puțin răcit
Știa că pe frați i-a dezamăgit.

Gavrilă Cristian Daniel
Clasa a V-a B

MODALITĂȚI ȘI MIJLOACE DE INCLUDERE A PROBLEMELOR DE MEDIU ÎN CADRUL DIFERITELOR ARII CURRICULARE

Prof. Păduraru Fănica Lenuța

„Natura poate să-ți slujească de carte, de profesor, de povătuitor. Ea te cheamă, ea îți procură, cu mici mijloace, tot ceea ce vei avea nevoie mai târziu. Nu închide această mare carte plină de învățături înțelepte, nu o neglija ...”

Ion Simionescu

Mediul înconjurător prezintă cu fidelitate maximă gradul de civilizație al unei societăți. A avea grijă de natură, înseamnă a face un bine atât societății cât și indivizilor ei. De aceea educația pentru protecția mediului a devenit o nouă dimensiune a curriculumului, cu scopul de a iniția și promova o atitudine responsabilă față de mediu, de a-i face pe copii să conștientizeze pericolele degradării mediului. Astfel, încă de la o vârstă fragedă, copiii trebuie să învețe să respecte natura, să înțeleagă necesitatea protecției mediului, să contribuie la refacerea naturii, menținând curățenia oriunde s-ar afla, să înțeleagă că numai ocrotind natura se ocrotesc pe ei înșiși.

Așadar, școlii îi revine un rol foarte important în educarea copiilor pentru păstrarea echilibrului ecologic. Ei sunt încurajați să ia parte la experimente în aer liber cum ar fi : plantarea unor flori, pomi, amenajarea și îngrijirea unor spații verzi, drumeții, acțiuni de recuperare a materialelor refolosibile etc. Formarea comportamentului ecologic la copii poate fi realizat folosind diferite mijloace prevăzute de programă: lecturarea unor texte inspirate de fauna și flora noastră, expuneri de diapozitive, vizionarea unor emisiuni TV pe teme de educație ecologică, jocuri didactice, povestiri, scenete, parada costumelor ecologice.

Câteva modalități și mijloace de includere a problemelor de mediu în cadrul diferitelor arii curriculare ar putea fi următoarele: la **Științe ale naturii**, elevii pot conștientiza necesitatea trierii deșeurilor, pot afla despre rolul pădurii, cunoașterea ritmului de creștere a unui copac la cantitatea de hârtie pe care o produce, vârsta la care se pot tăia copacii și importanța reciclării hârtiei în conservarea naturii și a resursei noastre de aer curat. Prin observările dirijate cu tema „Ciclul de

viata la plante”, „Gradina”, „Padurea”, copiii au văzut și au înțeles că plantele au nevoie de aer, apă, căldură și lumină pentru a se menține în viață. Ca experiment la această temă elevii au plantat boabe de fasole care, după ce au încolțit au fost ținute la întuneric. Planta a devenit gălbuie, frunza ofilindu-se. Copiii ai înțeles că acest fenomen apare numai când planta este ținută la întuneric. Apoi au adus planta la lumină și căldură. Elevii au observat că planta își revine la culoarea normală, demonstrând astfel că plantele au unele nevoi pentru a se dezvolta.

Cultivând și îngrijind plantele, elevul își formează un comportament pozitiv, exprimat prin capacitatea de a le prețui, de a se comporta atent, de a fi răspunzător față de elementele mediului înconjurător. După efectuarea acestor activități de observare, copiii au mers în vizită la Grădina Zoologică, Grădina Botanică, Muzeul de Științe Naturale, unde au avut ocazia să observe și alte plante, animale.

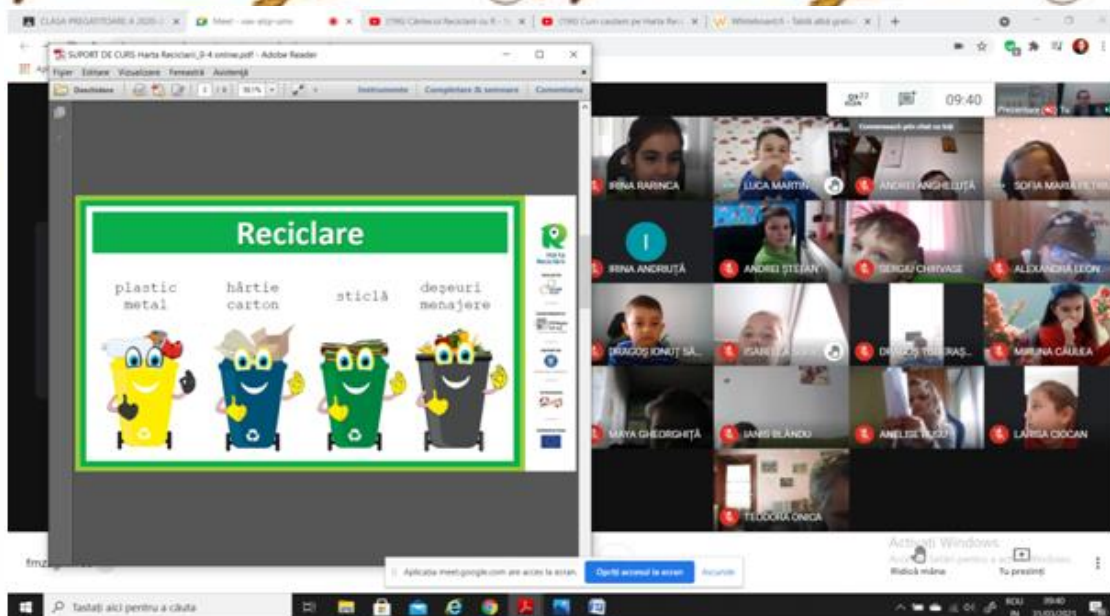
La Cunoasterea mediului, se poate studia modalitatea de economisire a energiei în cazul tăierii copacilor, a reciclării hârtiei și a altor surse de producere a hârtiei, dar și folosirea altor surse de energie.

La Geografie se poate studia influența defrișărilor asupra mediului și răspândirea pe glob a zonelor împădurite raportate la industria de producere a hârtiei.

La Educație plastică se pot realiza desene, postere, afișe, iar la Educație tehnologică, elevii pot demonstra că hârtia, pet-urile și alte materiale aparent nefolositoare pot deveni, prin fantezie, dibăcie și creație mici obiecte utile și decorative.

Reciclarea și re folosirea unor deșeuri înseamnă respect față de planeta pe care trăim. Statisticile arată că într-un an o familie poate arunca o tonă de gunoi. De ce să procedăm așa când putem recicla foarte mult din gunoiul nostru? Aproape toate lucrurile pe care le aruncăm sunt reciclabile. Sticla, hârtia, plasticul se pot recicla cu succes, s-a inventat mașina de spălat fără detergenți, călătoriile cu bicicleta sunt mai sănătoase decât cele cu automobilul, iar folosirea transportului în comun reduce poluarea în oraș. Pentru a salva natura, trebuie să începem prin a ne schimba propriul comportament și a oferi copiilor un exemplu.

Abordarea interdisciplinară a problemelor de mediu se regăsește și în programa de discipline opționale din cadrul curriculumului la decizia școlii unde teme ample pot fi tratate în cadrul transdisciplinar.

Aducerea omului în situația de a respecta valorile naturii și ale peisajului în care trăiește, se face și cu ajutorul educației afective. Implicarea elevilor în viața comunității prin proiectele ecologice poate implica mai multe sisteme cheie care au rol în educarea ecologică: școala, familia, comunitatea. Consider că educația ecologică trebuie să urmărească informarea corectă a tinerilor privind problematica mediului înconjurător, dezvoltarea responsabilității civice a elevilor. Părinții trebuie informați despre activitățile care se desfășoară în școală, iar diriginții și profesorii trebuie să găsească modalitățile cele mai potrivite pentru a-i implica în acțiunile ecoprotective organizate. Comunitatea poate să implice mass media locală în realizarea unor activități informativ-formative pe teme ecoprotective.

Toate aceste activități constituie o cale de dobândire a cunoștințelor ecologice, educă la copii dragostea pentru natură și frumusețile ei. În concluzie pot spune că educația ecologică vizează diferite laturi ale dezvoltării personalității individului. Ea are ca scop formarea premiselor de înțelegere a efectelor unui comportament necorespunzător asupra mediului și, deci, a atitudinii de protejare a mediului. Școala trebuie să formeze deprinderi, comportamente și convingeri pentru apărarea, conservarea și dezvoltarea mediului înconjurător, poate determina implicarea cadrelor didactice, a elevilor, a părinților și a comunității locale în promovarea practicilor ecologice.

MAIA ȘI CERBUL

Maia, singură-n pădure,
S-a dus să culeagă mure.
A văzut un cerb flamând, slăbit...
Oare fusese fugărit?

Maia-i zise cerbului:
- “Unde mergi? În ce parte-a codrului?”
-“Stau aici, neliniștit,
De mâncare n-am găsit!”

Maia-ntinse mâna peste râul ce-i desparte,
Copila-i oferi doi muguri, câteva ierburi uscate.
-“Haide, dragă cerb, hai! Nu te sfii !
Vino de mănâncă, zvelt apoi vei fi !”

În pădurea deasă, plină cu verdeață,
El fugi deodată, dând de-o fortăreață.
Păsări ciripeau, soarele lucea,
Deodată zgmot, cineva venea ...

Lupul, ursul, râsul, aprigii dușmani,
Se-auzeau în haită, cum se-apropiau.
Cerbul slab,zări tocmai în depărtare,
O fetiță mică, ce i-ar fi dat de mâncare ...

Grigoraș Karina-Alessia
Clasa a VI- a A

ARICIUL

Un arici
Cu ochii mici
Și cu bot catifelat
Lângă gard s-a furișat,
Necăjit și supărat,
Că pe ace l-a plouat!
-Tu, arici cu ochii mici,
Hai în casă la căldură,
Unde nimeni nu te fură!
Sus după cuptor să stai,
Să nu capeți guturai!

Filimon Carla
Clasa a III-a A

Folosirea aplicației STOP MOTION în realizarea Proiectului „Cum cresc plantele?”

PENTRU CLASA: 2-4

DURATĂ EXERCİTIU:

o oră în care va fi explicată sarcina, minim o oră în care vor fi prezentate proiectele.

NECESAR: smartphone/tablete, un recipient (poate fi un recipient de iaurt gol și spălat, pahar de plastic, pahar etc), semințe (grâu, roșie, orice semințe, flori etc), instalarea aplicației Stop Motion pe telefoanele mobile ale elevilor (aplicația este gratuită).

OBIECTIVELE EXERCİTIULUI:

- Realizarea unor mini-filmulețe prin utilizarea unei aplicații gratuite, disponibilă online;
- Realizarea unui experiment din aria tematică științele naturii;
- Deprinderea unui comportament responsabil față de mediu.

ETAPELE EXERCİTIULUI:

- Explicarea elevilor a modului în care plantele cresc și cum trebuie să planteze semințele;
- Instalarea, pe telefoanele mobile, a aplicației Start Motion;
- Explicații cu privire la modul în care se folosește aplicația;
- Realizarea experimentului acasă, de către elevi;
- Prezentarea proiectelor la oră.

CUM TREBUIE PLANTATE SEMINȚELE?

- Elevilor li se va explica cum plantele au nevoie de pământ, lumină și apă pentru a rodi/crește;
- Într-un recipient (pahar de plastic, ambalaj de iaurt gol, borcane etc.), rugați-i să pună pământ, până aproape de buza paharului.
- Apoi să pună câteva semințe (nu mai mult de zece) din planta pe care vor să o crească (roșii, semințe de la flori, busuioc etc). Să acopere semințele cu un nou strat de pământ (nu mai mult de un cm);
- Peste pahar, rugați elevii să pună o folie de plastic (folie alimentară, ambalaj de plastic de la o pungă de pufuleți etc) pe care să o lege la gura paharului (cu un elastic, o sfoară etc. Această folie trebuie înțepată cu o scobitoare (de aproximativ 10-15 ori).
- Zilnic semințele vor fi udate cu puțină apă. Celofanul de plastic va fi dat la o parte când udăm semințele. Apoi acoperim din nou.
- După ce firele vor crește până aproape de celofan, elevii trebuie să renunțe la acesta. Explicați-le că, în fapt, ei vor crea o seră în miniatură.
- După ce vor fi udate, elevii vor face ZILNIC o fotografie a paharului, astfel încât să se vadă cât au crescut firele ce vor rodi din semințe. În mod ideal, elevii vor face fotografia din același unghi de fiecare dată (învățați-i să își ia repere fixe când poziționează telefonul și să nu miște paharul în care au plantat semințele).
- Fotografia va fi făcută din aplicația Stop Motion, pentru ca la finalul experimentului să poată anima și să surprindă „video” modul în care au rodit și au crescut firele.

Instalarea aplicației STOP MOTION

Aplicația este gratuită și disponibilă în Google Play/App Store. Apăsați pe Play Store/Google Play .

În secțiunea de „caută/search”, tastați: Stop Motion. Apăsați pe Instalați/Install.

Deschideți aplicația

Utilizarea aplicației

Pentru a începe un nou proiect, apăsați pe simbolul „+”;

Elevii vor apăsa pe simbolul indicat de săgeată (un aparat foto) și se va activa camera telefonului. În fiecare zi, timp de două luni, vor fotografia planta. Vor face o singură fotografie, încercând pe cât posibil să facă poza din același unghi (explicați-le elevilor că dacă vo păstra unghiul, succesiunea fotografiilor le va arăta procesul de creștere al plantei). Pentru a face fotografia, vor apăsa pe butonul roșu. În fiecare zi vor face o singură fotografie a paharului.

La finalul exercițiului (după cele două luni în care au fost făcute fotografii zilnic), elevii vor apăsa butonul Play. Toate fotografiile vor reda un filmuleț - elevii vor trebui să selecteze opțiunea putea vedea cum a crescut planta decare au avut grijă.

Pentru a vă trimite filmulețele, elevii vor apăsa pe simbolul indicat de săgeată. Apoi vor „export movie”.

Prezentarea rezultatelor

După ce a fost selectată opțiunea de export movie, în funcție de canalele de comunicare pe care le utilizați, vă pot trimite filmulețul pe WhatsApp, SMS (dacă aveți instalată opțiunea de mms), pe e-mail (dacă elevii au adresă de e-mail).

Stabiliți cu elevii o dată la care să vă trimită proiectele (două luni de la începerea experimentului) și ce canal de comunicare este optim pentru dumneavoastră și pentru elevii dumneavoastră. Pentru a vă asigura că elevii au înțeles ce au de făcut, vă sfătuiesc să exersați cu elevii la clasă. Pot face poze colegului de bancă și să creeze mici animații în clasă. Asigurați-vă că toți elevii au înțeles cum să folosească aplicația.

În mod ideal, dacă aveți posibilitatea de a proiecta materialele făcute de elevi, pe durata unei ore, puteți proiecta proiectele transmise de elevi.

În cadrul unei ore discutați cu elevii despre plante (elemente precum fotosinteză, adaptate nivelului lor de cunoștințe, și despre grija pentru natură și pentru ce e verde). Discutați cu ei și dacă exercițiul li s-a părut interesant și ce alte proiecte cred ei că ar fi interesant de făcut cu ajutorul acestei aplicații.

Succes!

Prof. Irimia Mioara
Școala Gimnazială Iorgu Iordan, Tecuci

Vârsta școlară mică.
Procese și reprezentări senzoriale
la vârsta școlară mică

Noțiunea de evoluție individuală este inseparabilă de psihologia copilului. Trebuie, deci, să se cunoască metamorfozele copilăriei în general, “nivelurile funcționale” care se stabilesc consecutiv: trebuie să se descopere sensul variațiilor cronologice în istoricul comportamentului individual, independent de factorii externi.

Intrarea în școlaritate se subsumează caracteristicilor unei faze de tranziție, ocupând un loc deosebit în configurația tabloului copilăriei. Acest moment marchează începutul celei de-a treia subperioade a copilăriei, ce va dura timp de patru ani (6/7 ani-11/12 ani).

La vârsta de 6-7 ani, dezvoltarea senzațiilor este un proces în continuă desfășurare. Senzațiile sunt procese psihice elementare prin care se semnalizează separat, în forma imaginilor simple și primare, însușirile concrete ale fenomenelor în condițiile acțiunii directe a stimulilor asupra organelor de simț. Se constată la această vârstă o lărgire a câmpului vizual precum și creșterea preciziei în diferențierea nuanțelor cromatice. De asemenea, se înregistrează progrese asupra capacității de recepționare a sunetelor înalte precum și asupra capacității de autocontrol a propriilor emisii vocale. Copilul poate aprecia, pe cale auditivă, distanța dintre obiecte după sunetele pe care le produc. Senzațiile copilului se supun noii sale activități, învățarea, modelându-se în funcție de solicitările acțiunilor de matematică, scris, citit, desen etc.

Percepțiile sunt procese senzoriale complexe și, totodată, imagini primare, conținând informații despre însușirile concrete ale obiectelor și formelor în condițiile acțiunii directe a acestora asupra analizatorilor.

La această vârstă, percepțiile copiilor păstrează încă unele trăsături care vin în contradicție cu activitatea pe care trebuie să o desfășoare. Elevii de vârstă școlară mică se caracterizează printr-o deosebită receptivitate față de realitatea înconjurătoare, dar percepția lor este globală, uneori superficială fără să diferențieze aspectele esențiale. De aceea, când observă un obiect, se opresc mai mult asupra unor aspecte care îi interesează, dar care nu sunt întotdeauna esențiale. Cu sprijinul învățătorului, percepția devine analitică. Aceasta se datorează și faptului că acuitatea percepțiilor față de componentele obiectului perceput crește, cât și a schemelor logice, interpretative care intervin în analiză. La început, această analiză este sprijinită intens pe materialul intuitiv, apoi treptat se realizează pe plan mental.

Îmbogățindu-și experiența proprie de viață, se înregistrează progrese și în percepția spațiului. Distanțele percepute de copil încep să crească și se produc generalizări ale direcției spațiale. Crește și capacitatea de a distinge formele ca volum de formele plane. Cu toate acestea, copiii păstrează încă tendința de a denumi figurile geometrice prin intermediul unor obiecte familiare, percepția spațială păstrând o notă de situativitate.

Înlăturarea acestor limite depinde de felul în care se desfășoară procesul instructiv-educativ. Învățătorul trebuie să antreneze elevii atât în recunoașterea, detașarea și denumirea corectă a formelor diferitelor obiecte, cât și în activitatea de construire a unor figuri și semne cât mai variate. Astfel, va crește acuitatea perceptivă a copilului în raport cu formele cu care vine în contact.

Programul activităților școlare, în ceea ce privește succesiunea pe zile și ore, conduce la progrese asupra percepției timpului. Copilul învață să se încadreze în acest program: va sosi la timp la școală, va realiza temele din timpul orelor cât și pe cele de acasă. Astfel, timpul devine un stimul care se impune cunoștinței copilului, iar orientarea precisă în timp devine necesitate. Dacă la începutul acestei perioade mai apar erori de apreciere a timpului (minutul, secunda), treptat acestea se diminuează.

Percepția se afirmă ea însăși ca activitate, ca proces orientat și dirijat spre scop. Pentru a ajunge la acest nivel, este necesar ca învățătorul să arate permanent copiilor procedeele de examinare a ceea ce percep, ordinea de relevare a însușirilor, mijloace de înregistrare a lor. Astfel, copilul va putea planifica singur activități de percepere.

La intrarea în școală, copilul are reprezentări despre obiectele care îl înconjoară și despre acțiunile și activitățile lor, reprezentări care sunt încă confuze. Sub acțiunea învățării, reprezentările se modifică în ceea ce privește sfera și conținutul, îmbogățindu-se. Reprezentarea capătă în cursul miciei școlarități caracteristici noi, devenind posibilă folosirea liberă a fondului de reprezentări existente, iar mai apoi, copilul va reuși să descompună reprezentarea în părți componente, să le includă în noi combinații, să creeze imagini noi. Astfel, reprezentarea va folosi la realizarea proceselor imaginației, gândirii și a creativității. Datorită diferitelor forme de activități

creatoare, în experiența copilului pătrund informații despre obiecte și fenomene pe care copilul nu le-a perceput niciodată direct. Copilul poate înțelege multe lucruri cu ajutorul reprezentărilor, mai ales cu ajutorul celor create prin perceperea unor “înlocuitori” (tablouri, desene etc.) și pe seama evocării cu ajutorul cuvântului. Datorită cuvântului, școlarul se eliberează de caracterul difuz al reprezentărilor, devenind mai precise, trecându-se de la reprezentări separate la grupuri de reprezentări.

În procesul de învățământ se dezvoltă și gândirea școlarului mic.

Gândirea este într-o bună măsură concretă, bazată pe percepții și reprezentări. Primul dintre cele două niveluri de gândire logică postulate de Piaget se manifestă în jurul vârstei de 7-8 ani. La acest nivel, gândirea poate acționa asupra datelor ce pot fi intuite (prin percepție sau prin reprezentare) și permite transformări ale realității prin intermediul acțiunilor interiorizate, care sunt grupate în sisteme reversibile coerente. O asemenea gândire permite copilului să elaboreze concepte de bază ale matematicii. Operațiile concrete funcționează doar când sunt aplicate la observații sau reprezentări de observații, considerate drept adevărate, și nu sunt aplicate la date ipotetice.

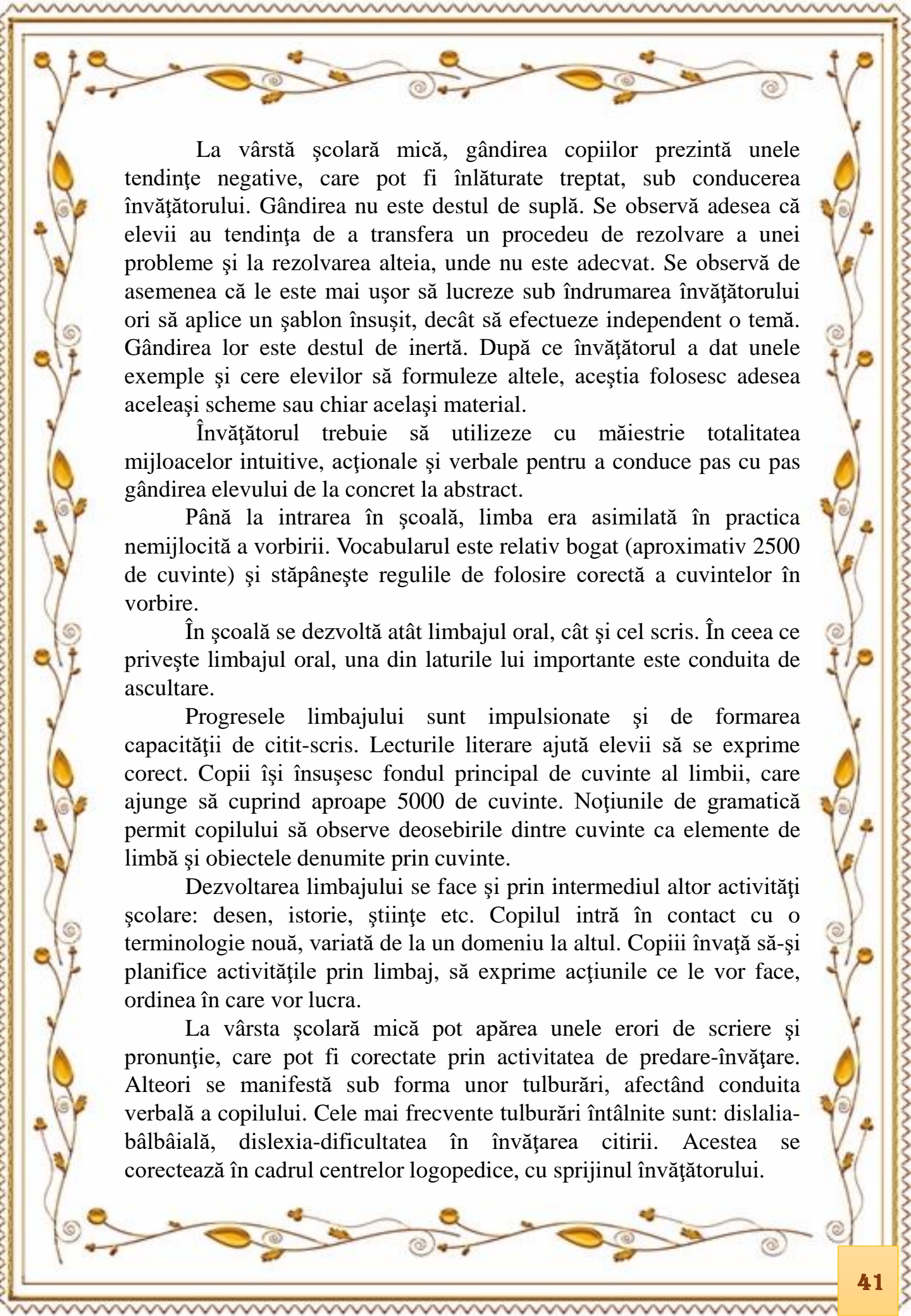
În această perioadă apar și se consolidează construcțiile logice care înlocuiesc procedeele intuitive ale perioadei anterioare.

Construcțiile logice iau forma unor judecăți și raționamente care permit copilului să vadă anumite permanențe, anumiți invarianți (cantitatea de materie, greutatea, volumul, timpul, viteza, spațiul).

Copiii admit conservarea materiei la vârsta de 7-8 ani, iar către 9 ani recunosc conservarea greutății și abia către 11-12 ani conservarea volumului. Copilul poate surprinde fenomene inaccesibile simțurilor (permanența, invarianța), gândirea situându-se în plan abstract.

Surprinderea invarianței (a ceea ce este constant și identic) presupune capacitatea de a coordona între ele operațiile gândirii. Astfel devine posibilă mișcarea reversibilă, adică inversarea operațiilor, care reprezintă un câștig important al gândirii. Copilul dobândește capacitatea de a explica adevărul judecăților sale. A gândi înainte de a acționa devine un mod de raportare a copilului atât la sarcinile cognitive, cât și la alte aspecte ale vieții sale.

Sub influența școlii, se dezvoltă operațiile de gândire necesare tuturor activităților intelectuale: analiza și sinteza, comparația, abstractizarea și generalizarea, clasificarea și concretizarea logică. Gândirea devine productivă, ca rezultat al creșterii gradului de flexibilitate și mobilitate.

La vârstă școlară mică, gândirea copiilor prezintă unele tendințe negative, care pot fi înlăturate treptat, sub conducerea învățătorului. Gândirea nu este destul de suplă. Se observă adesea că elevii au tendința de a transfera un procedeu de rezolvare a unei probleme și la rezolvarea alteia, unde nu este adecvat. Se observă de asemenea că le este mai ușor să lucreze sub îndrumarea învățătorului ori să aplice un șablon însușit, decât să efectueze independent o temă. Gândirea lor este destul de inertă. După ce învățătorul a dat unele exemple și cere elevilor să formuleze altele, aceștia folosesc adesea aceleași scheme sau chiar același material.

Învățătorul trebuie să utilizeze cu măiestrie totalitatea mijloacelor intuitive, acționale și verbale pentru a conduce pas cu pas gândirea elevului de la concret la abstract.

Până la intrarea în școală, limba era asimilată în practica nemijlocită a vorbirii. Vocabularul este relativ bogat (aproximativ 2500 de cuvinte) și stăpânește regulile de folosire corectă a cuvintelor în vorbire.

În școală se dezvoltă atât limbajul oral, cât și cel scris. În ceea ce privește limbajul oral, una din laturile lui importante este conduita de ascultare.

Progresele limbajului sunt impulsionate și de formarea capacității de citit-scriș. Lecturile literare ajută elevii să se exprime corect. Copii își însușesc fondul principal de cuvinte al limbii, care ajunge să cuprind aproape 5000 de cuvinte. Noțiunile de gramatică permit copilului să observe deosebirile dintre cuvinte ca elemente de limbă și obiectele denumite prin cuvinte.

Dezvoltarea limbajului se face și prin intermediul altor activități școlare: desen, istorie, științe etc. Copilul intră în contact cu o terminologie nouă, variată de la un domeniu la altul. Copiii învață să-și planifice activitățile prin limbaj, să exprime acțiunile ce le vor face, ordinea în care vor lucra.

La vârsta școlară mică pot apărea unele erori de scriere și pronunție, care pot fi corectate prin activitatea de predare-învățare. Alteori se manifestă sub forma unor tulburări, afectând conduita verbală a copilului. Cele mai frecvente tulburări întâlnite sunt: dislalia-bâlbâială, dislexia-dificultatea în învățarea citirii. Acestea se corectează în cadrul centrelor logopedice, cu sprijinul învățătorului.

Transformări importante se produc și în dezvoltarea memoriei. Școlarul mic reține în general mai ușor ceea ce este concret decât ceea ce este abstract, reține mai ușor culori, forme, întâmplări, decât definiții, demonstrații, explicații. Elevul memorează date despre uneltele cu care lucrează, despre termenii noi, cu regulile și legile pe care le învață.

Tot acum se îmbogățesc indicatorii trăinicieii și rapidității memoriei. Productivitatea memoriei depinde de mai mulți factori: conținutul materialului de memorat, felul acțiunilor efectuate, de către școlar, posibilitățile de memorare și reproducere. Datorită legăturii dintre memorie și gândire, se dezvoltă formele logice ale memoriei, bazate pe legăturile de sens dintre date. Acest lucru permite creșterea volumului memoriei precum și timpul de reținere, sporește trăinicia și productivitatea legăturilor mnemonice, crește precizia proceselor de reproducere mnezică în raport cu procesele de cunoaștere.

Modificarea memoriei este legată și de caracterul voluntar, conștient al proceselor ei, copilul devenind capabil, în partea a doua a miciei școlarității, să-și fixeze sarcina de a memora, să planifice în timp memorarea unui material, să se autocontroleze.

Uneori, școlarul memorează mecanic, nu logic, memorează cuvinte, nu idei, pune pe același plan ideile principale cu ideile secundare. Se poate ca ei să nu-și dea seama ce anume trebuie memorat dintr-un anume material sau ce trebuie făcut pentru o memorare mai rapidă și mai trainică. Învățătorul trebuie să-l ajute să memoreze logic, voluntar, intenționat, să îndrume elevul să reflecteze asupra celor pe care le învață, pentru a le asimila semnificația. Memoria trebuie dirijată să devină predominant logică și intenționată.

Caracteristici ale învățării și ale formării deprinderilor, priceperilor și obișnuințelor la școlarul mic

Învățarea este o operație care solicită operări în plan presupus, convențional, simbolic, bazat pe norme de transfer și transformare, de corespondență.

Învățarea școlară are ca punct de plecare experiența spontană a vârstei preșcolare, alături de manipularea de obiecte, jocul și unele forme elementare de muncă.

Cu cât copilul este mai mic, cu atât este mai mare rolul în învățare și cunoaștere al proceselor senzoriale și al acțiunilor practice.

Încă din grădiniță, copii pot fi introduși în sistemul unor activități instructive obligatorii (10-15 minute). Dar numai atunci când devin școlari pot participa sistematic la activitatea de învățare ca activitate dominantă.

Învățarea se compune dintr-o serie de situații și sarcini de învățare. Astfel, învățarea scrisului ajută la exprimarea corectă din punct de vedere ortografic. Învățarea cititului dezvoltă vorbirea, pregătindu-l pentru activitatea de lectură. Rezolvarea sarcinilor de matematică răspunde necesității de a ține evidența; însușirea gramaticii, folosirea corectă a cuvintelor în exprimarea orală și scrisă etc. Învățarea școlară încă din primele clase pornește de la practică, ajungând la cunoștințe generale.

La această vârstă, învățarea se desfășoară pe baza unor acțiuni meticuloase segmentate și riguroase înălțuite. Aceste acțiuni pornesc de la contactul școlarului cu obiectele. Învățarea îl pune pe școlar în fața unor acțiuni de control, de confruntare și comparare a rezultatelor obținute cu modele concrete. Pe baza rezultatelor obținute devine posibilă o anumită apreciere.

Învățarea la această vârstă modifică aspectul gândirii infantile. Cunoștințele și priceperile devin sistematice.

Pe parcursul miciei școlarității continuă să se formeze deprinderile de autoservire și începe formarea unor deprinderi și priceperi legate de timp. Însușirea citit-scrisului formează deprinderea de a folosi corect componentele grafice și sonore ale cuvintelor; la matematică-deprinderi de mânăuire a unor instrumente, deprinderi de măsurat, calcul etc.

Pe baza acestor deprinderi se formează mai târziu deprinderile și priceperile intelectuale.

Discipline școlare ca: educația plastică, abilități practice, educație muzicală formează deprinderi și priceperi tehnice și artistice.

Jocurile și întrecerile sportive formează unele automatizări, transformări în deprinderea unor componente ale conduitei motorii: viteză, rezistență, sărituri, lovirea mingii.

Pe lângă priceperi și deprinderi, școala formează și obișnuințe. Se poate vorbi despre comportamentul civilizată, cultivat sistematic. Deprinderile de autoservire, de citit, scris, socotit etc. se transformă în obișnuințe.

Prof. Păduraru Fănica Lenuța

Profilul de formare al elevilor din perspectiva disciplinei de educație tehnologică și aplicații practice

Competențele pe care le vor dezvolta elevii din clasa a V-a până la terminarea clasei a VIII-a, la disciplina educație tehnologică și aplicații practice, vin în continuarea demersurilor ce s-au realizat în ciclul primar și au menirea de a pune bazele formării viitorului absolvent.

Cunoștințele tehnologice moderne au o importanță deosebită în formarea profilului absolventului de clasa a VIII-a încercând să răspundă la multe probleme privind unele aspecte fundamentale pentru omenire, realizând o cooperare științifică pluridisciplinară în concordanță cu progresele tehnice.

Informarea părinților pentru a înțelege contribuția disciplinei noastre în formarea propriului copil o voi realiza sub forma unei prezentări cu tema *Incursiune în tainele educației tehnologice*.

Competențele cheie trebuie dezvoltate în cadrul învățământului obligatoriu, pentru a servi ulterior drept fundament în învățarea pe tot parcursul vieții.

Pornind de la ideea că educația are ca finalitate formarea unui caracter integru și dezvoltarea unui sistem de competențe care include cunoștințe, valori, atitudini, abilități ce permit participarea activă la viața socială și economică, profilul absolventului de clasa a VIII-a va pune accent pe cele opt competențe cheie:

- Comunicare în limba maternă
- Comunicare în limbi străine
- Competențe matematice (A) și competențe de bază în științe și tehnologii (B)
- Competență digitală
- A învăța să înveți
- Competențe sociale și civice
- Sensibilizare și exprimare culturală
- Spirit de inițiativă și antreprenoriat

După expunerea competențelor cheie care reprezintă un pachet multifuncțional și transferabil de cunoștințe, abilități și atitudini de care au nevoie toți indivizii pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru incluziunea socială și ocuparea unui loc de muncă, elevii trebuie să aibă cunoștința de impactul puternic al cunoștințelor tehnologice asupra tehnologiei și economiei precum și asupra altor activități ale societății umane.

Prin lecțiile de educație tehnologică elevul va avea posibilitatea, pe de o parte să-și formeze competențele cheie iar pe de altă parte să-și realizeze la maximum potențialul intelectual și creativ prin prisma unei strategii didactice interactive care incită curiozitatea elevilor și îi implică într-un proces motivațional de învățare.

Educația tehnologică ca disciplină fundamentală urmărește pregătirea școlară temeinică pentru o integrare optimă în viața activă dar și o inițiere în specialitate ca bază de orientare școlar-profesională.

Prof. Melinte Cornelia

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Director: prof. Cristian Stănilă
Redactor – șef: prof. Georgiana Cojocariu
Coordonator număr:

Prof. Păduraru Fănica Lenuța

Profesori colaboratori:

Prof. Cărauș Tanța
Prof. Chirvase Vetuța
Prof. Cojocariu Georgiana
Prof. Coman Laura
Prof. Gruia Carmen
Prof. Irimia Mioara
Prof. Jalbă Ecaterina
Prof Melinte Cornelia
Prof. Sonu Mirela – Aurelia
Prof. Stamate Adrian
Prof. Ursu Doina

Elevi colaboratori:

Filimon Carla (clasa a III-a A)
Cristea Petru (clasa a IV-a A)
Pătrașcu Bianca (clasa a V-a B)
Diaconu Andrei Darius (clasa a V-a B)
Gavrilă Crisian Daniel (clasa a V-a B)
Matei Sandu (clasa a V-a B)
Grigoraș Karina Alessia (clasa a VI-a A)
Tăbăcaru Ana Elena (clasa a VII-a B)
Bogiu Irina (clasa a VII-a C)
Butuman Denisa (clasa a VII-a C)
Diaconu Giulia (clasa a VII-a C)
Nita Miriam (clasa a VII-a C)

Tehnoredactare computerizată & Designer grafică:
Prof. Păduraru Fănica Lenuța